

proste naravnosti in zmernosti. Ne samo Savina, tudi njeni tovariši in tovarišice: Gorev, Apollonskij, Stravinskaja i. dr. so na čast ruski umetnosti in širijo pred zapadnim svetom slavo ruskega imena. Kolikor se da presojati po teh njenih zastopnikih, je dramska umetnost pri Rusih na zelo visoki stopinji. Savino smemo prištevati največjim gledališkim umetnicam sedanje dobe. Ona in njeni tovariši so dokazali v Berlinu in Pragi, da se sme rusko dvorno gledališče Aleksandrino v Petrogradu vrstiti med najboljša prizorišča v Evropi, kakršni sta »Comédie Française« v Parizu in »Burgtheater« na Dunaju.

*Fr. Svetič.*

Oesterreichische Bibliographie, herausgeg. vom Verein der österr.-ung. Buchhändler. Wien 1899. Erscheint wöchentlich.

Avstrija ni imela doslej nikake bibliografije, izhajajoče v kratkih obrokih, marveč je bila navezana na slične objave v Nemčiji, ki se kolikor toliko ozirajo tudi na avstrijska (seveda samo nemška) dela. Nujno je bilo torej treba bibliografije, kakršna je zgoraj omenjena. Ta bo nemara sčasoma zaprla to veliko vrzel na knjigotržnem polju v Avstriji.

Podjetje je za zdaj, kakor čitamo v uvodu I. zvezka, še »poskus«; ali se realizuje ali ne, je odvisno od zanimanja, ozir. podpore, katero najde. — Slovenci želimo še posebej poskusu dobrega uspeha; v uvodu, na strani VI, je namreč pripomnjeno, da bi se to podjetje, ki je kot »poskus« omejeno na avstrijsko-nemške knjige, ako bode uspevalo, raztegnilo tudi na druge avstrijske jezike, med njimi na slovenskega, da se le pokrijejo stroški s podporami in naročbo. — Kolikor mi je znano, so se pogajanja glede slovenščine že nekoliko vršila, in pričakovati je, da prične v doglednem času izhajati slovenska bibliografija, sicer ne vsak teden, ali vsaj večkrat na leto. — Lahko se je veselimo, ker bo, kakor kažejo dosedanje številke nemškega oddelka, izborna urejena.

Da je tak seznam knjig važen in tudi za nas Slovence potreben, mi pač ni treba poudarjati. Res nam podaje »Slovenska Matica« vsako leto popolno bibliografijo slovensko, toda ta je retrospektivna; ima sicer zgodovinsko vrednost in je porabna za statistiko, ni pa — po značaju publikacije — umerjena za vsakdanje potrebe. — Časniki in časopisi res tudi prinašajo književne novosti, toda taka oznanila so, ne glede na to, da so enostranska in nepopolna, samo »disiecta membra«, katera bi bilo treba zbirati v posebna kazala. Kdo pa ima za to časa, in kdo bo pri vsaki objavi mislil na to? Ali kaj, če se kaka številka zamakne? — Vsi ti nedostatki se odpravijo z nameravano bibliografijo, katero si omisli vsak Slovenec, ki ljubi slovensko knjigo — to pa mora vsak zaveden Slovenec.

*Dr. Jos. Tominšek.*

O knjigah Slovenske Matice in o Slovenskem pravopisu Levčevem že začeta članka bomo nadaljevali v prihodnji številki. — Čitali smo že ugovore zoper članek o Slovenski Matici, a ti ugovori nas nikakor niso preuverili o naši nevihravi sodbi. V nadaljevanju poudarimo še bolj svoje nazore in jih trdno podkrepimo, bodisi ljubo ali neljubo nekaterim gospodom, ki so vedoma ali nevedoma neki coklasti kliki na ljubo tako strašno konservativni v tem, kar ni dobro, primerno in koristno slovenskemu narodu.

